

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **J. L.**, zastoupeného JUDr. Janem Zůbkem, advokátem se sídlem Praha 1, Mezibranská 1579/4, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, odboru dopravy a silničního hospodářství, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 5.12.2013, č.j. MSK 154935/2013, sp. zn. DSH/35471/2013/Bla, **o dopravním přestupku,**

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 5.12.2013, č.j. MSK 154935/2013, sp. zn. DSH/35471/2013/Bla žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Frenštát pod Radhoštěm č.j.: ODL/15544-13/2794-2013/KV ze dne 4.10.2013,

jímž byl žalobce uznán vinným z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu a podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) téhož zákona. Přestupku se měl dopustit tím, že dne 14.8.2013 v 6.37 hod. řídil na silnici III/4848 v Tiché ve směru jízdy od Kozlovic motorové vozidlo tov. zn. Škoda Favorit, RZ X, bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy byl ještě pod jeho vlivem, jelikož mu byla zjištěna hodnota alkoholu v krvi 0,25 g/kg, což je po započtení maximální odchylky zahrnující vliv přesnosti měření a nejistotu přepočtového faktoru 0,24 g/kg, hodnota minimálně 0,01 g/kg alkoholu v krvi. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 2.500,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Současně byl žalobce zavázán zaplatit náklady správního řízení spojené s projednáním přestupku v paušální výši 1.000,- Kč ve smyslu ust. § 79 odst. 1 zákona o přestupcích.

Žalobce podal proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného včasnou žalobu a poukázal na to, že již v odvolání namítal absenci materiálního znaku přestupku a v této souvislosti nekonkrétnost odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalobce neshledává společenskou nebezpečnost a úsudek správního orgánu I. stupně o ovlivnění alkoholem nepovažuje za správný, protože takový důsledek hladiny alkoholu v krvi ve výši 0,01 g/kg není reálný. Při uvedeném množství alkoholu není funkce nervového systému nijak dotčena. Dle žalobce chybí i znak objektivní stránky přestupku. Jestliže je naplnění znaku objektivní stránky přestupku dovozováno z výsledků dechových zkoušek a správní orgán vychází ze zásady nulové tolerance alkoholu, pak by žalobce bez ohledu na množství alkoholu takový záměr pojal do textu zákonné normy. Podle ní však řidič nesmí bezprostředně před jízdou konzumovat alkohol a nesmí být alkoholem ovlivněn. Správní orgán neměl aplikovat analogicky rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8As 59/2010, neboť v něm řešený případ vykazuje značné odlišnosti a to zejména ve výši hladiny alkoholu. Pro prokázání přestupku chybí zavinění. Žalobce uvedl, že alkohol nekonzumoval a množství alkoholu v setinách promile na sobě řidič nemůže pociťovat. Mezi vyšetření metodou plynové chromatografie a metodou dechové zkoušky panuje nesoulad, jelikož výsledek vyšetření krve metodou plynové chromatografie s výsledkem 0,08 g/kg alkoholu v krvi svědčí o nevině žalobce. Správní orgán I. stupně nevyložil, proč při rozhodování upřednostnil dechovou zkoušku. Dále žalobce v rámci odvolání vytýkal správnímu orgánu I. stupně neprovedení důkazu znaleckým posudkem ve věci propočtu hladiny alkoholu v krvi a technickou dokumentací dechového analyzátoru.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 5.12.2013, č.j. MSK 154935/2013, sp. zn. DSH/35471/2013/Bla, připojeným správním spisem žalovaného sp. zn. DSH/35471/2013/Bla, připojeným správním spisem Městského úřadu Frenštát pod Radhoštěm sp. zn. D119/2013 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. s.ř.s. a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ust. § 75 s.ř.s.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu Městského úřadu Frenštát pod Radhoštěm vzal v daném případě krajský soud za prokázáno následující:

- z oznámení přestupku ze dne 26.8.2013 a z oznámení o dopravním přestupku ze dne 14.8.2013, že žalobce dne 14.8.2013 v 6.37 hod. v obci Tichá na silnici III/4848 řídil osobní motorové vozidlo RZ X ve směru od Kozlovic do centra obce Tichá po předchozím požití alkoholického nápoje. Odborným měřením přístrojem Dräger byla naměřena hodnota v 6.37 hod. 0,25‰ a v 6.43 hod. 0,25‰ alkoholu v dechu. Odběr krve byl proveden v Nemocnici s poliklinikou Nový Jičín;
- ze záznamu o dechové zkoušce, že byla provedena v 6.37 hod. a 6:43 hod. s výsledkem 0,25‰ alkoholu v dechu;
- z protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem vystaveného Nemocnicí Nový Jičín a.s., dne 16.8.2013, že odběr krve u žalobce byl proveden v 8.10 hod. s výsledkem vyšetření 0,08 g/kg;
- z vyjádření žalobce ze dne 14.8.2013, že nesouhlasí s naměřenou hodnotou hladiny alkoholu v dechu a že před jízdou nepožil alkoholický nápoj;
- z ověřovacího listu k analyzátoru alkoholu v dechu typu Dräger Alcotest 7510 Standart, že ověření bylo provedeno 8.1.2013 a doba platnosti ověření končila 8.1.2014;
- dne 23.9.2013 bylo uskutečněno jednání správního orgánu I. stupně o přestupku, při němž právní zástupce žalobce odkazoval na návrh na zastavení řízení o přestupku, v opačném případě provedení znaleckého posudku, zda byl žalobce ovlivněn alkoholem s ohledem na nízkou hodnotu alkoholu zjištěnou měřením, příp. navrhoval doložit technickou dokumentaci k analyzátoru;
- dne 4.10.2013 vydal rozhodnutí o přestupku Městský úřad Frenštát pod Radhoštěm, odbor dopravy.

Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je odvolání, o kterém rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 5.12.2013.

K žalobní námitce týkající se absence materiálního znaku a odůvodnění správního orgánu, kdy žalobce neshledává ve svém případě společenskou nebezpečnost – ovlivnění alkoholem v důsledku hladiny alkoholu v krvi ve výši 0,01 g/kg je nutno uvést to, co obsahuje zmíněný rozsudek NSS 8As 59/2010. Nejvyšší správní soud především zdůraznil, že v České republice platila a platí zásada tzv. nulové tolerance alkoholu při řízení motorových vozidel. Prokáže-li správní orgán právně konformním způsobem přítomnost alkoholu v krvi obviněného a tato skutečnost je zapříčiněna požitím alkoholického nápoje, jsou naplněny znaky skutkové podstaty přestupku podle § 22 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích. Pro posouzení viny ze spáchání přestupku musí být vyloučeno, že je zjištěn konkrétní hladiny alkoholu v těle obviněného důsledkem jiné okolnosti. Závěr rozsudku NSS sp. zn. 8As 59/2010 o tzv. nulové toleranci alkoholu při řízení motorových vozidel (byť v tomto případě se jednalo o naměřenou hodnotu alkoholu v krvi, která překračovala tzv. fyziologickou hodnotu jen o 0,04 g/kg) je zcela platný i pro nyní projednávaný případ a názor žalobce, že „chybí objektivní stránka přestupku“ a že „aplikace právní normy je v rozporu s ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb.“ je proto

nesprávný. Rozhodující pro posouzení, zda došlo k naplnění přestupku podle tohoto ustanovení je skutečnost, že u řidiče byla zjištěna určitá hladina alkoholu v krvi vyšší než nulová a nikoliv to, zda tato hladina způsobuje jeho ovlivnění alkoholem. Není proto možné souhlasit s žalobcem v tom, že nebyl naplněn materiální znak vytýkaného přestupku. Nejvyšší správní soud dále poukázal na ust. § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, dle kterého je řidič povinen podrobit se na výzvu policisty vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem. Tímto předpisem je zákon č. 379/2005 Sb., podle jehož ust. 16 odst. 2 orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření zjišťujícímu obsah alkoholu je povinna se podrobit osoba, u níž se lze důvodně domnívat, že vykonává činnosti podle odst. 1 pod vlivem alkoholu a dále osoba, u které je důvodné podezření, že přivodila jinému újmu na zdraví v souvislosti s požitím alkoholického nápoje. Spočívá-li orientační vyšetření zjišťující obsah alkoholu v dechové zkoušce provedené analyzátozem alkoholu v dechu, splňující podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, odborné lékařské vyšetření se neprovede. V případě, že osoba tento způsob orientačního vyšetření odmítne, provede se odborné lékařské vyšetření. Z uvedeného vyplývají dva způsoby vyšetření zjišťující obsah alkoholu, a to orientační vyšetření a odborné lékařské vyšetření. V daném případě správní orgány opřely svůj závěr o přestupku žalobce o provedení orientačního vyšetření na zjištění obsahu alkoholu spočívající v dechové zkoušce analyzátozem alkoholu v dechu. Tento přístroj, jak je doloženo ve správním spise správního orgánu I. stupně, splňoval podmínky povinného ověřování měřidla. V případě žalobce, jak vyplynulo z obsahu správního spisu, bylo provedeno i odborné lékařské vyšetření, ovšem přibližně 1,5 hod. po té, co byla provedena samotná dechová zkouška. Podle záznamu o provedených zkouškách se jednalo o dobu mezi 6.37 hod. až 8.10 hod. a za tuto dobu musela hladina alkoholu v krvi žalobce poklesnout na nulovou hodnotu. Krajský soud se v tomto směru ztotožňuje se závěrem žalovaného, že výsledek odborného lékařského vyšetření nevyvrátil důkaz dechovou zkouškou a že proto navrhovaný důkaz znaleckým posudkem ohledně zpětného propočtu hladiny alkoholu byl považován za nadbytečný. Žalobní námitka, že v posuzovaném případě je výsledek orientační zkoušky pozitivní a výsledek odborného lékařského vyšetření naopak negativní je proto nedůvodná a odkaz na rozhodnutí NSS sp. zn. 9As 135/2012 ze dne 21.2.2013 je nepřiléhavý, neboť v případě řešeném tímto rozsudkem se jednalo o dvojí měření při jedné dechové zkoušce. Tímto rozsudkem bylo oběma správními orgány vytýkáno, že z jejich rozhodnutí není vůbec zřejmé, z jakého důvodu upřednostnily první výsledek dechové zkoušky před výsledky druhé dechové zkoušky, resp. z jakých důvodů se na výsledek druhé dechové zkoušky nevztahuje metodika Českého metrologického institutu. V témže rozsudku je však jednoznačně uvedeno, že... „v případech, kdy je naměřena hodnota nižší než 0,25 promile, tedy 0,00 až 0,24 promile je nutno ve smyslu uvedené metodiky považovat výsledek za negativní“. Jinými slovy, v této právní věci naměřená hodnota 0,25 g/kg nemůže být považována za negativní výsledek měření. Takový výsledek jednoznačně prokázala obě měření provedená u žalobce.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl, přičemž v této věci rozhodl bez jednání, v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovaný se tohoto práva výslovně vzdal (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 22. července 2015

JUDr. Petr Indráček
samosoudce